

Frans Bergmans en Henk Murraij kuierend onderweg

De zon schijnt en de temperatuur is zomers warm wanneer ik op maandag 31 mei jl. afreis naar Drunen, naar Frans. Frans staat mij al buiten op te wachten en gastvrij word ik ontvangen en de koffie wordt gezet.

Op initiatief van het genootschap, regio Den Bosch hebben Frans en ik deze dag afgesproken om twee aan twee te gaan wandelen.

Frans weet eigenlijk alles van de Drunense Duinen en stelde eerder voor om in de duinen te gaan wandelen.

Wanneer we in de duinen wandelen zegt Frans: Kijk Henk, dat is het hoogste punt van de duinen, laten we de berg beklimmen.

Wanneer we aanlopen voelen we de zon branden en zien we de hitte als het ware optrekken vanuit de horizon. Kuierend, op ons gemak, bereiken we zonder enige moeite de top. Dat het ons weinig moeite kost komt doordat we vertragen en allebei goed luisteren naar ons lichaam. Een tandje eraf maakt dat je makkelijker je doel bereikt. Het gaat niet om de snelheid maar om de reis ernaar toe.

Frans en ik bespreken onderweg hoe we vanuit ons eigen bedrijf anderen passioneren en hen goed voorbereid onderweg zenden op wandel- en pelgrimspad.

Even rusten en tijd voor een boterham en goed drinken met dit warme weer. We weten al snel iemand te strikken om een foto van ons te maken om op te nemen in deze nieuwsbrief.

We kuieren verder naar het terras want een koffie met een Udenhoutse broeder lijkt ons wel wat. Het is immers een mooie dag die gevierd moet worden.

Op de terugweg steken we na een prachtig stuk bosgebied de duinen rechtstreeks over.

Even nog napraten bij Frans thuis en dan scheiden onze wegen. Wat is het toch bijzonder mooi om onderweg te zijn en nieuwe mensen te ontmoeten.

Een prachtige dag.

Henk Murraij

Samen verschillend

Meestal loop ik met de groepen van mijn wandelcentrum in de Drunense Duinen, maar vandaag ben ik op pad met pelgrim/schrijver Henk Murraij.

We zijn door de regio Den Bosch van het Genootschap van Sint Jacob aan elkaar gekoppeld, ze denken daar dat we niet genoeg wandelen. Gelukkig is dat voor zowel Henk als mij niet het geval, we wandelen namelijk voor ons eigen bedrijf, daarin zijn we hetzelfde.

Als je ons zo samen ziet zijn we erg verschillend, groot en klein, grijs en krullend, ouder en jonger. We verschillen achttien jaar in leeftijd, maar schrijven onze leeftijd met dezelfde cijfers. Al wandelend ontdekken we verschillen, al pratend benoemen we samen de overeenkomsten.

Henk vertelt over zijn plannen met "Durven Zijn" en staat op een draaipunt in zijn carrière, Frans herkent die situatie. Als je er oog voor hebt en aandachtig op in speelt, kom je regelmatig in je leven dit soort draaipunten tegen. Als carrièreswitch, als oplossing bij een crisis, als aanpassing aan leeftijd en gezondheid.

Pelgrimeren is onderweg zijn, wandelend praat je gemakkelijk, daar hebben Henk en ik deze dag van genoten. Al pratend kwamen voorbij; hoe start je een bedrijf, wat is de zin van het leven, hoe loop jij hier omhoog, waarom kuieren we zo rustig, hoe was jong zijn in jouw familie, verhalen over karakter, ziek zijn en beter worden. Maar vooral hadden we het over onze plannen voor de komende jaren en we genieten van elkaar.

We kunnen iedereen aanraden "samen verschillend" op pad te gaan en in een open en eerlijk gesprek samen verschillen en overeenkomsten te ontdekken.

We zouden geen goede trainer/coaches zijn als we jullie niet zouden laten meegenieten van onze wandeling. Alle gegevens van onze wandeling vind je op wandelcentrum.online/wand+eling-samen-verschillend/.

Wandelen doe je voor je plezier, deze dag weer bewezen.

Frans Bergmans